

2. देव m. = देवर, देवर Colebr. und Lois. zu AK. 2, 6, 1, 32.

देवस्यप्रभ (1. देव + प्रभ^०) m. der Stier unter den Göttern, N. pr. eines Sohnes des Dharma von der Bhānu Buāg. P. 6, 6, 5.

देवस्यपि (देव + स्यपि) m. ein Rshi unter den Göttern, ein himmlischer Heiliger ÇĀṅKH. GRBJ. 6, 6. नारद Buāg. P. 6, 16, 1. 7, 14, 1. — Vgl. देवर्षि, देवब्रह्मन्.

देवक 1) m. a) am Ende eines adj. comp. = देव Gott: सदेवकेषु लोकेषु भगवान्केशवो मुखम् MBu. 2, 1396. 3, 10275. 14711. Vgl. देवक. — b) proparoxy. N. pr. eines Mannes nach Sāj.: देवकं चिन्मान्यमान्यं जघन्याव त्मना वृक्तः शम्बरं भेत् RV. 7, 18, 20. N. pr. eines Gandharva: यस्त्वासी देवको नाम देवराजसम्युतिः । स गन्धर्वपतिर्मुख्यः नितौ ब्रह्मे नराधिपः ॥ MBu. 1, 2704. gemeint ist wohl der Fürst gleiches Namens, der Sohn Āhuka's und Vater der Devaki, der Mutter Kṛṣṇa's, 4430. 5, 80. 7, 6033. fgg. HARIV. 2024. fgg. 5083. VP. 436. Buāg. P. 9, 24, 20. देवको-जपुत्री = देवकी 3, 1, 33. देवकात्मजा desgl. ÇABDAB. im ÇKDr. — N. pr. eines Sohnes des Juddhishīhira von der Jaudheji oder Pauravi (vgl. देविका c. weiter unten) VP. 439. Buāg. P. 9, 22, 29. — Hypokoristikum von देवदत्त P. 5, 3, 83. Vārtt. 2, Schol. — c) pl. N. der Bewohnereines Varsha in Krauūkadvipa Buāg. P. 5, 20, 22. — 2) f. देविका (demin. von देवो) a) Bez. gewisser Göttinnen niederer Gattung (s. u. b): इत्यम-रुमस्य राज्ञस्य देविकाश्च देवोश्चोभयपि स सममादयम् AIT. Bu. 3, 48. इति न देविकानाम् (कुर्वीष्यन्तानि Sāj.) 47. ÇAT. Br. 9, 5, 1, 34. °कुर्वीषि AIT. Br. 3, 47. KĀTJ. ÇR. 4, 5, 11. — b) pl. (freie Abkürzung) die Spenden, welche diesen Göttinnen (nämlich der Anumati, Rākā, Sinvāli, Kuhū und dem Dhātār) dargebracht werden: देविका निर्वपेत्प्रजाका-मः TS. 3, 4, 9, 1. KĀTJ. 12, 8. — c) N. pr. der Gemahlin Juddhishīhira's und Mutter Jaudheja's (vgl. u. 1, b) MBu. 1, 3828. — d) N. pr. eines Flusses P. 7, 3, 1. AK. 1, 2, 3, 35. MBu. 3, 5044. 14229. 6, 324. 13, 1696. 1707. 6764. 7645. HARIV. 12829. VP. 182. N. pr. einer Gegend (?) Vā-
nā. BRJ. S. 11, 35. Vgl. दाविका. — e) Stechapfel (धुस्तूर) BuāVAPR. im ÇKDr. — 3) f. देविका Hypokoristikum von देवदत्ता P. 7, 3, 45. Vārtt. 3, Sch. — 4) f. देवकी N. pr. einer Tochter Devaka's, Gemahlin Vasu-
deva's und Mutter Kṛṣṇa's, MBu. 1, 2428. 7308. 7, 6034. fgg. HARIV. 1949. 2026. 3304. fgg. VP. 436. 502. Buāg. P. 1, 1, 12. 9, 24, 22. 44. 52. fgg. verschiedene PURA. in Z. d. d. m. G. 6, 92. fgg. = अदिति HARIV. 3165. = दानायणी MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 14. Kṛṣṇa führt die Beinamen: देवकीपुत्र KūAND. UP. 3, 17, 6 (Schüler des Ghora Āṅgīrasa; vgl. Ind. St. 2, 8). MBu. 13, 508. HARIV. 8009. देवकीनन्दन AK. 1, 1, 1, 16. Buāg. P. 1, 8, 21. Gīt. 5, 20. देवकीनन्दन MBu. 1, 401. 2, 954. 980. 13, 6878. 14, 1498. देवकीमूनु H. 218. देवकीमातर die Dev. zur Mutter habend MBu. 7, 726. 14, 411.

देवकड N. pr. eines Grāma Verz. d. Oxf. H. 190, a, 1.

देवकन्यका देव + क^० f. eine göttliche, überirdische Jungfrau KATHAS. 20, 113.

देवकन्या देव + क^० f. dass. VJUTP. 83. MBu. 4, 258. देवपत्न्यो देवक-
न्या देवमातर एव च 13, 626. 5238. R. 5, 15, 16.

देवकर्दम देव + क^० m. Schlamm der Götter, Bez. einer wohlriechenden Mischung von Sandelholz, Agallochum, Kampfer und Safran Rā-

GAN. im ÇKDr.

देवकर्मन् देव + क^० n. eine den Göttern geltende heilige Handlung ÇĀṅKH. ÇR. 1, 1, 6. 13. °कर्मकृत् MBu. 12, 6242. — Vgl. देवकार्य, देवकृत्य.

देवकलश देव + क^० m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 6, 324. 330.

देवकाक्षन देव + का^० N. eines Baumes, Bauhinia purpurea, HAUGHT. nach dem Hort. beng. p. 31.

देवकाम देव + काम adj. gottverlangend, fromm RV. 2, 3, 9. 3, 4, 9. 4, 23, 1. 10, 42, 9. 160, 3. VS. 29, 9.

देवकार्य देव + का^० n. = देवकर्मन्: देवकार्याद्विज्ञातीनां पितृकार्यं विशिष्यते M. 3, 203. MBu. 13, 5240. R. 2, 26, 4. eine Angelegenheit der Götter, eine die Götter nahe angehende Sache, ein Auftrag der Götter MĀRK. P. 16, 87. RAGH. 12, 103.

देवकाष्ठ देव + का^० n. = देवदारु RATNAM. 72. eine besondere Art des देवदारु RĀGAN. im ÇKDr. — SUÇR. 2, 337, 1.

देवकिरी f. N. einer Rāgiṇī, einer Gemahlin des Megharāga, SĀṆGITADĀM. im ÇKDr. — Vgl. देवगिरी, देशकारो, गोण्डकिरी, रामकिरी.

देवकित्विष देव + कि^० m. ein Vergehen gegen die Götter RV. 10, 97, 16.

देवकीप adj. von देव gaṇa गकादि zu P. 4, 2, 138. — Vgl. देवक्य.

देवकीर्ति देव + की^० m. N. pr. eines Astronomen Ind. St. 2, 252.

देवकुण्ड देव + कु^० n. eine natürliche Quelle SUBHŪTI zu AK. im ÇKDr. u. देवखातक.

देवकुरु देव + कुरु m. pl. N. pr. eines Volkes und des von ihm bewohnten Landes, neben उत्तरकुरु genannt beim Schol. zu H. 946.

देवकुरुम्बा देव + कु^० f. N. einer Pflanze, = मक्रोदण्णा RĀGAN. im ÇKDr.

देवकुल देव + कुल n. Tempel, = प्रासाद HĀR. 198. ÇĀṅKH. GRBJ. 2, 12. MĀKĪ. 30, 15. VARĀH. BRJ. S. 52, 89. 67, 49. KATHAS. 12, 127. 174. VID. 251. TRIK. 2, 4, 43. — Vgl. दण्ड^०.

देवकुल्या देव + कु^० f. der Götterfluss, personif. eine Tochter Pūr-
ṇiman's und Grossochter Martikī's, Buāg. P. 4, 1, 14. N. pr. der Ge-
mahlin Udgittha's 5, 15, 5.

देवकुसुम देव + कु^० n. Gewürznelken (Götterblumen) AK. 2, 6, 2, 27. H. 646. °पाक Verz. d. B. H. No. 967.

देवकूट देव + 1. कूट Götterkuppe, N. pr. eines Berges oder Gebirges MBu. 3, 8119. VP. 171. N. des Adams-Piks im Pāli LIA. I, 193, N. 1.

देवकृत देव + कृत adj. von den Göttern gemacht, — bereitet: अनु योनिं देवकृतं चरति: RV. 3, 33, 4. 7, 4, 5. अहो देवकृतम्, मर्त्यकृतम् 8, 19, 6. AV. 5, 7, 3. 14, 7. विष 19, 10. नाड्यौ 6, 138, 4. पुरो: 12, 1, 43. इन्द्रं श्लोकौ मन्त्रिदेव्यः सिषक्तु यो ब्रह्मणो देवकृतस्य राजा RV. 7, 97, 3. ÇĀṅKH. ÇR. 1, 12, 1. ÇAT. Br. 1, 8, 1, 27. 4, 6, 2, 9. VS. 3, 48. 8, 13.

देवकृत्य देव + कृत्य n. eine den Göttern geltende heilige Handlung MBu. 12, 2360. eine Angelegenheit —, ein Auftrag der Götter Buāg. P. 1, 13, 47.

देवकोष देव + कोष m. Götterkufe AV. 10, 2, 27. PĀṆĀV. BR. 8, 8, 18.

देवक्य (von देव) adj. götterartig, der Zahl der Götter entsprechend heisst die Anushubh ÇĀṅKH. BR. 27, 3. — Vgl. देवकीय.

1. देवतत्र देव + तत्र n. göttliche Herrschaft: °त्रं वा मायुजः स्तोमाः